

BİNBİR ROMAN

Cilt: 5 - Sayı: 104 - 25 Kuruş

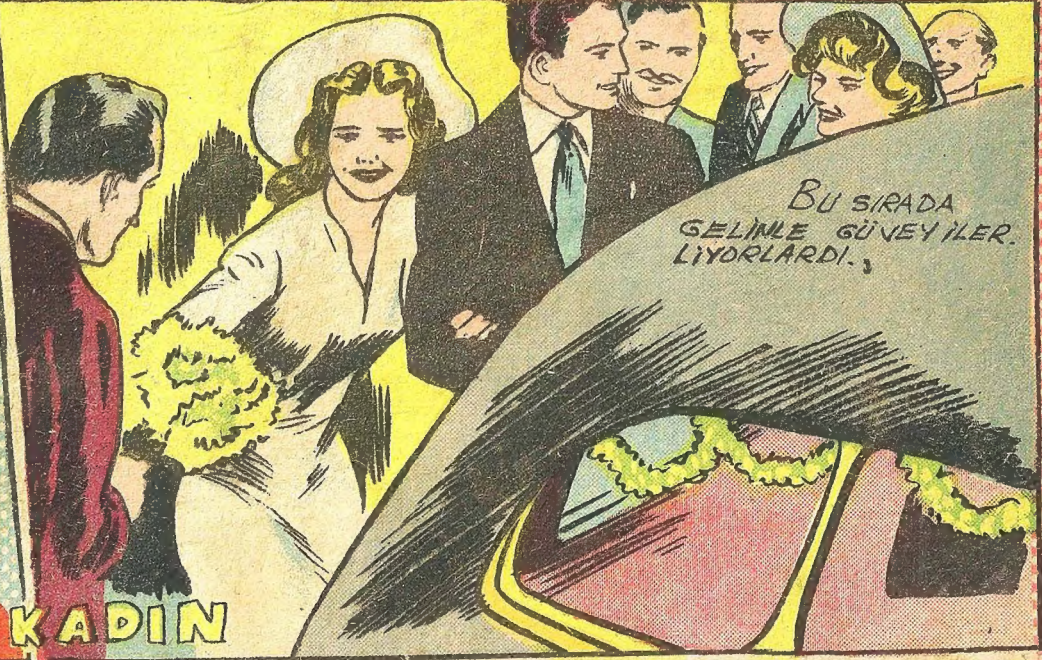
BAKUNİN & GÜLYABANI

10 - Mayıs - Çarşamba - 1950

GÖZLERİNE
İNANMI-
YORDU.
O.O.O.

ARADIĞIM KADIN

BU SIRADA
GELİMLE GÜVEYİLER
LİYORLARDI..

ARABADA OTOMOBİLDEN İNDİ VE KAÇTI.

GÜZEL ADAM
DOĞRUSU.. ACABA
KAÇ YAŞINDA..

DAMAT YAKIL
ŞIKLI DELİKAN-
LI..

MÜSAADE EDİN..
MÜSAADE EDİN..

NATİLDE HİÇ ARKASI-
NA BAKMADAN ÖTELE
GİTTİ.

KENDİNİ
GÜÇ BELÂ
BİR SANDAL
YAYA SALI
VERDİ..

HASTA MİSİNİZ
MATMAZEL?

EVET.. İÇERER BİRŞEY
VERİN GALİBA GÜNEŞ
ÇARPTI..

GÜNEŞ ÇARPMASINA ALKOL
İYİ GELMEZ. SU İLE LİMON
DAMA İYİDİR

HAYIR.. KUVVETLİ
BİR İÇKİ İSTİYÖ.
RUM..

HİZMETÇİ BÜYÜK BİR KADEH VOTKA
GETİRDİ. MATİLDE İÇİ YANARAK BİR
DEFADA YUVARLADI. SONRA BAŞINI ELLE
RİNİN ARASINA ALDI.

EVLENMİŞ... FAKAT
BU NASIL OLDU
BÖYLE? YOKSA
UZUN ZAMANDIR
BANA İHANET
Mİ EDİ-
YORDU?

AZ SONRA HİZ-
METÇİ KIZ MASAYA
PEGETE KOYARKEN
SÖYLENDİ.

NE TUHAF EVLENME..
HALK İKİ SAATTİR BEKLE-
ŞİP DURUYOR. SANKİ NE
GÖRECEKLER?

BELKİ DAMADI GÖR-
MEK İÇİNDİR..

ZANNETMEM. DELİKANLIYI
PEK TANIYAN YOK.. HEM
BU EVLENME PEK CİDDİ DE-
ĞİL GİBİ.

BÜ SİRADA DIŞARIDA
BUNA NE DERSİN PAVLO?.

ÇOK GÜZEL TÖREN. BELEDİYE
BAŞKANI ÇOK DOKUNAKLI KO-
NUŞTU. İYİ
ADAM..

BİR SAAT SONRA
SİRLEMONT'TAN HAREKET
EDEN POSTA ARABASINDA..

BİLMEM.. ŞEHİRDE
İLK DEFA GÖRÜYÖ.
RUM.

KİM O KIZ
NEYE AĞ-
LIYOR?

KARDEŞ BEN ONU
GELİNLE GÜNEYE
BİR OTOMOBİLDEN
BAKARKEN GÖRDÜM
HER HALDE BUNDA
BİR İŞ VAR...

— "Elaine Roberts, George Bryant'ı kocalığa kabul ediyor musun?"

Elaine, "Evet," diye cevap verince rahip Charles hazır tuttuğu yüzüğü kızın parmağına taktı ve telefonun başına geçti.

TELEFONDAKİ ÂŞIK

Nakleden: N. Yeğınobalı

George Elaine'nin elini tulumba çeker gibi sıktı, sonra çabucak: — "Allahaismarladık, Elaine," dedi ve koğarcasına uzaklaştı. Köşeye gelince dönüp arkasına bakmadı, bile, Elaine ona sallamak için kaldırdığı elini indirdi ve içini çekerek eve girdi. Bütün ümitleri en fazla şairi olduğu an içine batırılveren bir balon gibi sönmüştü. Halbuki o ne gül renkli hülyalar kurmuştu! Bu gece George ona mutlaka sevdiğini söyleyecek ve evlenme teklif edecekti. Elaine aylardan beri bunu bekliyordu. Ama George dünyanın en mahçup erkeği idi. Elaine'yi sevdiğini herkes biliyordu. Hallerinden, bakışlarından belliydi bu. Gelgelelim George ağzını açıp da bir tek kalbine söylemiyordu. Maamafih bu gece başkaydı. Bu gece George'nin son gecesi idi. Ertesi sabah erkenden Büyük Şehre, üniversiteye gidecek ve Elaine'yi aylarca görmeyecekti. Elaine o gece mutlaka ilânı aşk etmesini beklerken onun öyle soğuk bir şekilde ayrılıvermesi doğrusu genç kıızı çok fena sarmıştı. O gece, "Herhalde bana karşı duyduğum sevgi sandığım kadar ciddi değilmiş," diyerek ağladı ve sabaha kadar gözüne uyku girmede.

İki gün sonra George Büyük Şehirden telefon etti:

— "Elaine, sevgilim, seni o kadar arıyorum ki! Ayrılmış iki gün değil iki sene olmuş gibi geliyor. Üniversite hiç beklediğim gibi çıkmadı. Yahut da bana öyle geliyor. Öyle bir pözümde tütüyorsun ki cennete gitsem beyenmiyeceğim..."

Elaine gözlerinden aşağıya sevinç yaşları akararak, "George," diye içini çekti. "Okadar mesudum ki! Beni sevmiyorsun zannetmiştim, o gün ayrılırken..."

— "Biliyorum, Elaine. Ben koça sersemim biriyim. Ne kadar sıkıldığımı biliyorsun. Hele senin yanımdayken. Dilim tutuluyor, âdeti. Psikolojik bir şey olsa gerek. Seni çok seviyorum, Elaine..." Ve George böylece on beş dakika kadar bu mevzuu inceden inceye işledi.

Artık Elaine dünyanın en mesut kadınıydı. George hemen her gün telefon ediyor ve ne güzel şeyler söylüyordu!

Nihayet yılbaşı geldi, çatı. George bir gün için kasabaya dönebilecekti. Elaine bu bir tek günü ha-

yallerinde sevinç ve saadettele doldurarak bekledi. George'nin geleceği gün giyindi, süslendi. George tam saatinde geldi. Bir müddet havadan sudan konuşuldu. Sonra Elaine'in annesiyle babası çekildiler ve iki âşığı yalnız bıraktılar. Yalnız kalır kalmaz George'nin kendi tâbiriyle dili tutuldu. On beş yirmi dakika zoraki cümle kırıntılıyla bozulan gergin, sıkıcı bir sükût içinde oturdular. Sonra George Allah rahatlık versin diyerek ayrıldı.

İki gün sonra gene telefon çaldı. Elaine kendi kendine, "Bu sefer yumuşamıyacağım," diye söz verdi. Fakat telefonda George o kadar bambaşka oluyordu ki! Ona mukavemet etmek mümkün değildi.

— "Sevgilim o gece bir melek gibiydin. Melek değil bir raspodı, bir senfoniydin sen..."

Elaine o gece yatağa saadetten uçarak, şarkı söyleyerek girdi. George'nin sözlerini tekrar tekrar düşünüyordu ve, "George, sevgilim, sevgilim," diye fısıldıyordu. Fakat zamanla sevincinin ilk çılgınlığı geçti ve mantık hislerini mağlup ederek idareyi eline aldı. Bu böyle sürüp gidemezdi. Elaine âni bir ilhamla yerinden doğruldu, sonra sevincinden gülerken hemen aşağıya atladı ve annesinin odasına girdi. Beş dakika sonra annesi gülümseyerek:

— "Mükemmel fikir!" diyordu.

O Pazar Elaine, annesi, babası ve kasabanın baş rahibi Charles öğleden sonra saat dörde doğru telefonun başına biriktiriler. Tam dört-

te telefon çaldı ve Elaine'nin yüreği ağzına geldi.

— "Ben George, sevgilim, Elaine, hazır mısın?"

Elaine titriyerek, "Hazırım, George," diye fısıldadı ve telefonda Büyük Şehirdeki rahibin ağır, ciddi sesini duydu:

— "George Bryant Elaine Roberts'i karlılığa kabul ediyor musun?"

Ve Elaine uzaklardaki âşıkının, "Evet," diye cevap verdiğini kalbi sevinçten çarparak, telefonda duydu.

Garip Ama Doğru

Batı Afrikanın birçok kabileleri arasında hâlâ hüküm sürmekte olan bir inanca göre bir insanın iki ruhu vardır: Biri kendi bedeninde biri de herhangi bir vahşi hayvanın vücudunda. Eğer birinden biri hastalanır veya ölürse, öbürünün başına da aynı şey gelir. Bundan biraz evvel bir İngiliz avcısı bir yerli köyünün yakınlarında dişi bir su aygırı vurmuştu. Ertesi gün kabilenin mahkemesine çıkarılarak iri yarı bir yerli kadının ölümüne sebebiyet verdiğinden dolayı 25 İngiliz lirası para cezasına çarptırıldı.

William F. Mannix namında bir Amerikan yazarı bir eserinde sahtekarlık yaptığı için mahkûm edilmiş ve hapse atılmıştı. 1912 de Hapishanedeyken ikinci bir dolandırıcılık daha yaparak Çin başbakanı Li Hung Chang'ın hayatını yazdı. Hiçbir sahte kitap "Li Hung Chang'ın Hatıraları" kadar başarı kazanmamıştır. Çin hakkında selâhiyeti olan Amerikan ve İngiliz makamları eseri tasvip ettiler. Kitap 1913 de Amerika ve İngilterede basıldı. Bir müddet sonra tarihçiler kitabın uydurma

olduğunu keşfettiler. Bu hakikat her tarafa duyulmuş olmasına rağmen bugün bile birçok kütüphanelerde mevcut olan bu kitaba icabında baş vurulmaktadır. En garibi, 1945 de inşisar eden bir Amerikan ansiklopedisi Dr. Li hakkında fazla bilgi isteyenlere bu kitabı tavsiye ediyor!

San Fransiskolu Goshua Norton 1880 de öldüğü zaman 25 senedir akli muvazenesini kaybetmiş bulunuyordu. Hemşerileri tarafından bu kadar korunan ve her arzusu yapılan bir deliye pek az rastlanır. Acayip bir üniforma giyer ve "Amerika Birleşik Devletleri İmparatoru Norton I" olduğunu söylerdi. Böylece bütün törenlere, meclis toplantılarına giderek kendisine ayrılan yere otururdu. Bütün nakliye vasıtalarında bedava seyahat eder, gazetelere bedava ilânlar verir, lokantalarda bedava yemek yerdi. 2 doları geçmeyen çekleri her banka tarafından ödenir, ve yarım dolarlık hisse senetlerini herkes satın alırdı. Ölüncü kendisine pek uygun muazzam bir cenaze merasimi yapıldı. Masrafı bir milyonler kulübü ödemişti.

Aşk ve Macera Romanı: 9

Beril bu noktayı ve babasının içtimaia niçin iştirak ettiğini anlamak istiyordu.

— Evet... Şirketin müdürlerinden biriyim... Yalnız şu var ki sinirlerim bu yüzden bozuldu. Koyun kafalı birçok kimselere saatlerce çene çaldım. Şirket sermayesinin karşılığı temin edilmiştir. Son günlerde hisse senetlerinin düşmesinin hiç de ehemmiyeti yoktur. Şayet bazı vaziyetler olmasa idi bu hisseler çok yükselebilirdi.

Beril (Küçük - River - Elmas) şirketinin hisse senetlerini hakikaten City'deki bankerlerin satın alıp almadığını sordu; zira hisse senedi fiyatlarının yükselmesi de mesuliyeti mucip bir şeydi. Bu itibarla Beril, bu şirketin hisse senetlerinin borsa manevralarından anlamıyan kimseler tarafından alındığını anlamıştı.

Doktor gideceği sırada Ronni ile evin kapısı önünde karşılaştı.

Doktor, Ronni'nin kulağına eğildi ve fısıldadı.

— Beril sizi bekliyor. Fakat kendisine bizim şirket hakkında herhangi bir şeyden bahsederken dikkatli olmanızı tavsiye edeceğim; zira Beril acıip şeyler soruyor. En iyisi (Küçük - River - Madeni) hakkında onunla konuşmayınız. Gerçi saklanacak bir şey yok ama.

XIII

Yakasında bir çiçek bulunan Mr. Step bindiği otomobilin penceresinden uzanarak sarı eldivenini sallamak suretiyle Beril'e selâm verdi.

— Doktor evde mi?... Siz böyle nereye gidiyorsunuz Beril? Her zamanki gibi harikulâde güzelsiniz! Bana daima Burenland'da seviştığım, size benzeyen bir kızı hatırlatırsınız. İşiniz acele mi?

Beril gülerek cevap verdi.

— Hayır, zannederim babam da sizi bekliyor.

— Biliyorum. Ama biraz geciksem ölecek değil ya. Şimdi benimle bir yere gitmek ister misiniz; sizinle biraz gevezelik edelim.

Beril, adamın ağzından, babasının durumuna dair bir şeyler kapabilmek için bu fırsatı kaçırmadı ve şöföre:

— Rengent's Park'a, oradan da eve! dedi.

Mr. Steppe otomobile binen genç kıza elinden geldiği kadar tatlı baktı ve:

— Sizinle babanız hakkında görüşeceklerim vardı da...

Diye söze başladı ve şöylece devam etti:

— Şimdi size söyleyeceklerim, aramızda kalmalıdır. Beril size bu meseleyi açıp açmamak hususunda hayli tereddüt ettim. Fakat sizin aklı erik bir kız olduğunuzu bildiğim için sözlerimi anlayışla karşılayacağınızı düşündüm. Doktor çok para kaybetti. Haberinizi var mı?

Beril, telâşını hissettirmemeğe çalışarak cevap verdi:

— Benim bildiğim, sadece babamın, paralarını şirkete yatırdığından ibaret... Demek ki...

— Evet, evet doğrudur... Alması hakkında okadar ısrar ettiğim halde, bir sürü hisse senedi aldım. Şimdi elinde para yok, hisse senedi var. Gerçi ben de aldım ama, ben hiç değilse yarısını ödedim. Halbuki o henüz milyona varan borcundan hiçbir şey ödemedi. Da-

hası var. Şirketin sermayesini teşkil eden hisse senetlerinin tutarını bu anda tahsil etmek imkânsız. Bu yüzden her iki şirket de bütün borcunu veremeyecek bir vaziyete düştüler... Size anlattıklarım hakkında ağzınızdan bir kelime bile kaçırmamalısınız, Beril.

— Sizin neyi kasdettiğinizi iyice kavrayamadım. Şimdi babamdan birdenbire bu milyona varan hisse senetlerinin parasını almak mı istiyorlar?

Başıyla tasdik etti... Beril yine sordu:

— Peki başka bir şey var mı?

— Başka bir şey yok! Hisse senetlerinin tutarını doktordan isteyecekler, o da bu parayı ödeyecek. Şayet babanız ödemiyecek olursa o zaman ben ödiyeceğim. İşte bu mesele hakkında görüşmek üzere şimdi ona gidiyorum.

Genç kız içini çekti:

— Hayır... Siz çok samimi ve çok yardımsever bir adamsınız. Fakat bu işi babamla da konuşup onun da gözünü açsanız iyi olmaz mı?

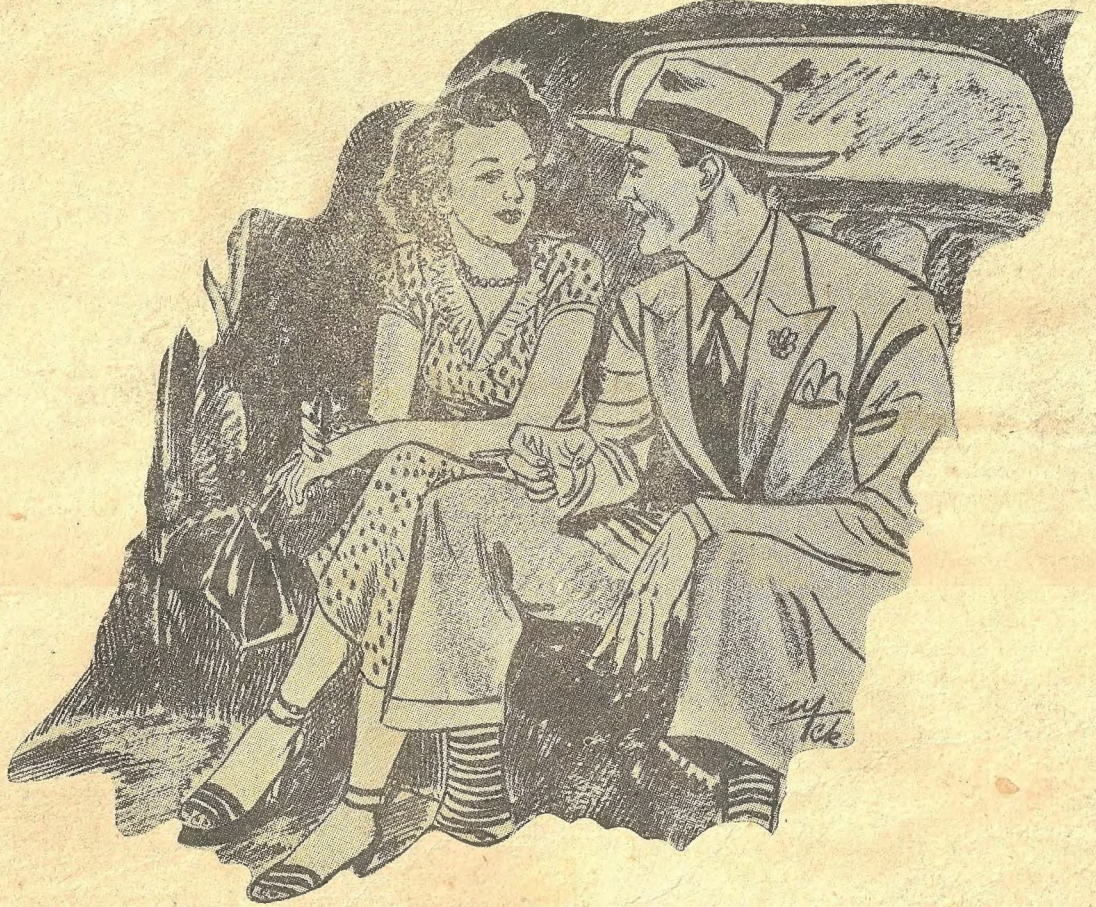
— Beril siz bana yalnız söyleyin. Yapması benden... Sizin için yapamıyacağım hiçbir şey yoktur.

Beril susmuştu. Otomobil evine yaklaştığı sırada tekrar söze başlayarak:

— Size karşı çok müteşekkirim! Her ne kadar babam bildiğini yaparsa da siz ona icap edeni söylemek suretiyle yardım etmekten yılmayın! dedi.

Beril, Mister Step'ten evin önünden ayrılıp gittikten sonra, adam bir müddet onun uzaklaşmasını seyretti. Sonra evin zilini çaldı ve kapıyı açan doktora:

— Bizi gördünüz ha? Beril ile

Mr. Steppe otomobile binen genç kıza elinden geldiği kadar tatlı baktı.

Beril, müthiş bir sille yemişti.

— Tevekkeli son günlerde onu çok endişeli görmüyorum? Mr. Step size nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum. Babamın ödiyeceği paranın yekûnu çok büyük müdür?

— Yüz bini bulmaktadır. Tabii bu kadar fazla bir parayı istenildiği anda elinde bulundurabilen kimseler çok değildir. Siz bana bakmayın... Beni bütün mali mehafil tanırlar. Belki siz de beni sevmesiniz!

Beril, bu sözleri dinleyecek halde değildi. Kafasını bir tek şey meşgul ediyordu.

— Ya, babam ileride size bu parayı ödemekte zorluk çekerse...

— Orası sonradan düşünülecek bir iş... Belki ileride hisse senetleri yükselir... Nenin yükselip nenin düşeceğini kim bilebilir? Beni alâkadar eden bu değil... Yalnız, sizin, Step'in kötü bir adam olmadığını bilmenizdir.

biraz sohbet ettik ve... dedi. Sizi beklettiğinden dolayı bana kızmadınız değil mi? Ziyaretimin sebebi mühim... Hisse senetlerinden kalan parayı istemeğe geldim...

Doktor oturduğu iskemle üstünde kımıldandı:

— Biraz daha bekliyemez misiniz? Hisse senetleri fiyatlarında bugünlerde bir hareket görüyorum. Dün alıcıların bazıları bunların yakında biraz fırlayacağını tahmin ettiklerini söylüyorlardı.

— Dünyü alıcılar arasında ben de vardım. Piyasayı iskandil etmek istemişim. Bundan dolayı da beş yüzünü sattım ve bu para ile beş bin tane aldım. Başkaları pek gadarane bir şekilde satıyorlardı. Açıksa, içime korku girdi.

Hisse senetlerindeki payınızı alırsınız olmaz mı? Ben bu parayı da emrinize âmade kılacağım.

— Bana karşı çok samimi dav-

ranıyorsunuz.

— Okadar değil, Mervil. Ben yalnız isminizin lekelenmemesini istiyorum. Zira bir gün kaynatam olmanız ihtimali vardır...

Doktor gülmüş tabakasını açtı ve titreyen elleriyle bir sigara aldı.

— Beril sevimli kızdır. Bu meseleyi ona da açtınız mı?

— Hayır, daha vakti var. Onu birdenbire korkutmak istemiyorum. Evveleminde bana alışsın ondan sonra ona da açılacağım!

XIV

Ronni büyük kapının önünde durmuş bekliyordu. Birçok cihetlerden o nümune olacak şekilde iyi bir kavalye idi. Şimdiye kadar o hiçbir kadına randevu verdiği zamanda gelmediği halde bu randevuya zamanında gelmiş olduğundan biraz sabırsızlanıyordu.

Beril'in özür dilemesi üzerine Ronni:

— Hayır, ben hakikaten uzun zamandanberi burada değildim. Fakat siz beklenmeğe lâyık bir ka-

dınsınız diye cevap vermişti.

— Bu hoşuma gitti; halbuki ben sizin kırılacağınızı zannemiştim. Bilmezsin Ronni bugün hayatının en mesut dakikalarını yaşıyorum. Yalnız sebebini sormayınız...

Kendilerine yerleri gösterilirken Ronni:

— Doktor nasıl? diye sordu.

— O bugün Step ile beraber Parise gidiyor. Bundan dolayı çok memnunum. İki üç gün yabancı bir memlekette bulunması onun için iyi olacaktır. Bugün öğleden sonra burası oldukça tenha değil mi, Ronni?

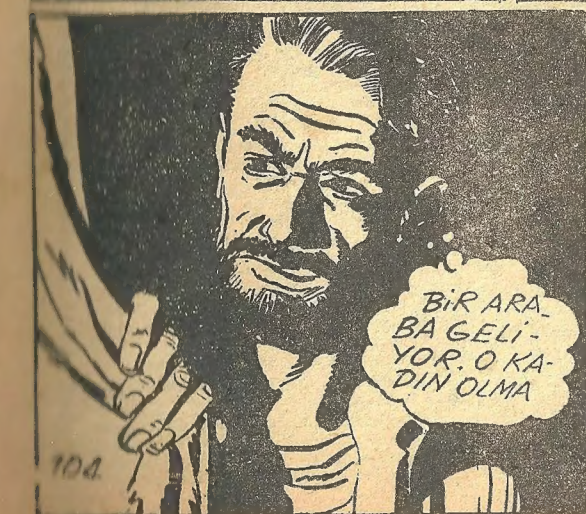
— Evet. Kibar halk ekseriyetle Ascot'a gidiyordu.

Demek babanız bugün Parise gidiyor öyle mi?

(Arkası var)

NAT PINKERTON

FAYDALI İNANIŞ

Nakleden: Semih DEMİRCİ

Priory Gross kasabasının sakinleri dünyadaki işlerinin rast gitmesini, Amiral Sir Ross Armyntre Hube'ye borçlu bulunduklarını, ruhi selâmetlerinin Allaha bağlı olduğuna inandıkları kadar bilirler ve onun için şöyle derlerdi:

«Amiral, tanıdığımız insanların en hayır sevenidir. Eğer o olmasaydı, köyümüzün ortasından geçirilecek bir yol, her tarafın toz toprak içinde kalmasına sebep olacak ve Zyhk kraliçesi Bes'in doğduğu bu güzel yer, sükûnetini kaybedecekti...»

Tarihten önceki devirlerden beri bu kasabada yaşayan Hufbe ailesinin bütün fertleri denizci olarak doğmuş ve denizci olarak ölmüşlerdir. Ve şimdi, Sir Ross'un sekseninci doğum yıldönümü bütün köy halkı tarafından büyük tezahüratla kutlanırken bile, oğlu genç Tegmen Ross Hufbe, açık denizlerde, düşman denizaltılarının peşinde dolaşıp duruyordu.

Akşamın geç saatlerine doğru davetliler birer ikişer Amiralın evini terkettiler ve o, gene her zaman ki gibi yapayalnız kaldı. Daima yanında bulunup bütün hususiyetlerine vâkıf olan yegâne yakını da uşağı Porson'du zaten.

Biraz sonra Porson, elinde bir paket taşıyarak, efendisinin çalışma odasından içeri girdi ve hürmetkâr bir eda ile eğilerek: «Affedersiniz, Sir dedi. Siz misafirlerinizle meşgulken, denizci olduğuna söyleyen iri yarı, haşın yüzlü bir adam sizi görmek istedi ve buna imkân olmadığını anlayınca bu paketi bırakarak gitti. Senelerce önce emrinizde çalışmış olduğundan bahsederek, şimdi de getirdiği küçük hediyenin kabulünü rica ediyordu.»

Bu, beyaz bir kâğıda sarılmış, tahta veya mukavva bir kutuydu. Üstü de kalın bir iple sınıksı bağlanmıştı.

Birdenbire gözleri dolu dolu olan Amiral, titrek bir sesle: «Görüyorsunuz ya, Porson! dedi. İkimizde hâlâ insanlığını kaybetmemiş adamlar var. Yanımda çalışmış seneler geçtiği halde beni bu şekilde hatırlaması çok hoşuma gitti...»

Sadık uşak, efendisini düşünceleriyle başbaşa bırakmanın doğru olacağını düşünerek yavaşça uzaklaştı. Kapıyı açar açmaz da şışman, endişeli yüzlü bir adamla yüzyüze geliverdi ve bunun Borchester Polis Müfettişi Bolsom olduğunu farkendince büsbütün şaşırarak: «Buraya herhalde, eğlencenin yolunda gidip gitmediğini anlamak için geliniz, değil mi, efendim.

Müfettiş bu sözleri işitmemiş gibiydi. Elini uşağın omuzuna dayıyarak: «Şimdi beni iyi dinle, Porson! dedi. Biraz önce Scotland Yard'dan telefon ederek Amiral'in büyük bir tehlike içinde olduğunu bildirdiler. Ben de hemen otomobile atlayarak buraya geldim.» Ve derin bir nefes alarak ilâve etti: «Geç kaldığımı zannederek çok üzülüyordum ama, tam vaktinde yetiştim, değil mi?»

Bütün bunlardan hiçbir şey anlamamış olan Parson, şaşkın şaşkın Bolsom'un yüzüne bakıyordu ve onun bu hali müfettişin gözünden kaçmamıştı. Gülmüsiyerek: «Bu çok eski bir meselemiş, diye devam etti. Amirale, gençliğinden beri düşman olan bir adam, intikamını, doğum gününün kalabalığından istifade ederek almaya karar verip teşebbüse girişmiş. Ve dostu olan kadın onu ele vermeseymiş, bundan haberimiz bile olmayacaktı. İşte, benim bütün bildiğim de bundan ibaret, Parson.»

Uşak sabırsız bir tavırla: «Gel-diginizi Amirale haber vereyim mi,

efendim?» diye atıldı.

«Elbette. Ben de adamlarımla derhal evin etrafını sarmalarını söyleyeyim de, herifi kendi kazdığı kuyuya düşürüverelim.»

Parson efendisinin yazıhanesine girdiği zaman, Sir Ross, masasının başına oturmuş, denizcinin getirdiği paketi açmaya uğraşıyordu. Uşağı görünce: «Amm da sıkı bağlamışlar, ha! diye söylendi. Daha düğünlerin birini bile çözemedim.»

Parson bütün cesaretini topluyarak: «Sir Ross, diye söze başladı. Size şimdi canınızı sıcakak bir haber vereceğim.» «Bir yandan da ağır ağır ona doğru ilerliyordu: «Biraz önce, Barchester'den Polis Müfettişi Bolsom geldi, efendim. Sizinle mühim bir mesele hakkında görüşmek istiyormuş da...»

Amiral birdenbire şaşırıp ve gözlerini paketten ayırarak uşağını endişeli nazarlarla süzdü. Onun, bildiklerinin hepsini söylemediğini anlamış gibiydi. Zorla gülmüsiyerek: «Haydi, dedi. Baklayı ağzından çıkar da, şu mühim meselenin ne olduğunu öğrenelim.»

Ve Parson, hâdiseyi onu en az üzecek şekilde nasıl anlatabileceğini tasarlarken, odaya müfettişin de girdiğini görerek geniş bir nefes aldı. Birkaç dakika sonra her şeyi öğrenmiş olan Amiral, hiç de hey-

anlı olmayan bir sesle:

«Bu adamı hatırladım. Bolom, diyordu. Bütün ömrünü kırbaç altında geçirmiş, ne idüğü belirsiz kerifin biridir. Zaten öyle olmasaydı, hakettiği cezaların acısını ben-ben bu şekilde çıkarmaya kalkar mıydı?»

Hayatını tehdit eden tehlikenin üyüklüğünü idrâk ettiği halde soğukkanlılığını zerre kadar kaybetmemişti. Gerçi birisinin onu öldürmek istediği malûmdu ama, bunun fâyesine ne şekilde erişmek istediğini henüz hiçbir bilmiyorlardı. Aldıkları yegâne tedbir de, evin etrafının bir polis kordonu ile çevrilmesinden ibaret kalmıştı.

Tam o sırada hizmetçilerden biri giderek müfettişi telefonla aradıklarını haber verdi ve Bolsom, Parson'la efendisini yalnız bırakıp, abucak koridorun nihayetine yöneldi.

O uzaklaşır uzaklaşmaz, Amiral, uşağa dönerek:

«Bütün bunlar gürültü, dedi. Karada yaşayanların en büyük kusura da yaygaracı olmaları değil midir zaten? Halbuki biz denizciler, hâdiseleri büyük bir sükûnetle inceleyer ve buna rağmen neticeye onlardan daha çabuk ulaşırız.»

Bunları dinler gibi görünen Parson'un aklı, müfettişin getireceği habereydi ve olduğu yerde asabi kareketlerle kıpırdanıp duruyordu. Hele Amiralin tekrar paketin karmakarışık düğümleriyle uğraşmaya başladığını görünce sabrı büsbütün tükenir gibi oldu. Sinirleri öyle bozulmuştu ki, bir aralık, yazıhanenin üstündeki küçük bıçağı alıp bütün ipleri bir anda keserse biraz ferahlayacağını hissederek elini uzattı. Fakat o sırada Bolsom da odanın kapısında belirmişti. Müfettişin gözlerindeki korku dolu ifadeyi gören Parson, heyecandan henüz kullanmaya vakit bulamadığı sivri bıçağı, az kalsın ayağına düşürcekti.

Bolsom, sesi titriyerek: «Buraya hiç paket bırakan oldu mu?» diye bağırdı. Haydi, çabuk söyleyin!..

Amiral çok sakın bir sesle: «Evet» dedi. «Ben de şimdi onu açmaya çalışıyordum, ne olacak?»

Müfettiş birdenbire boğazını yırtarcasına haykırdı:

«Aman, elinizi oradan çekin, Sir (Arkası 14. sayfada)

Kristal cam fabrikatörü Mister E. J. Herkimer ile meşhur sinema artisti Miss Estrelle Taylor evleneli tam üç sene ve altı hafta olmuştu Son derece mesutlular. Fakat son günlerde bu saadetleri gölgelendi. Fikir ayrılıkları, anlaşmazlıklar baş gösterdi.

Düğünlerinden üç sene, altı hafta sonra fabrikatör Herkimer kararını verdi: Boşanacaktı. Bıçak kemiğe dayanmıştı. Bu vaziyette daha fazla tahammül etmesine imkân ve ihtimal yoktu. Bıkmıştı bu hayattan.

Avukatı John Frazer'e danıştı.

«Azizim boşanacağım. Tam üç sene altı haftadır evliyim. Fakat biktim usandım. Artık Nedir bu kahpe felleğin bana oynadığı oyun? Tam üç senedir rahat rahat fabrikama gidip geliyordum. Sabahları neşe içinde uyanıyordum. Yemek esnasında gazetem okuyabiliyordum. Hem ne istihum vardı o zamanlar bilsen. Bir oturuştan neler yerdim. Akşamları eve gelince birkaç kadeh içki, yanında mezesi. Ah, gel keyfim gel. Fabrikamda işler gayet muntazam giderdi. Efendim gönlül rahatlığı ile çalışabiliyordum, tabii. Bak saclarıma. Görüyor musun? Beyazları görüyor musun? Hep bu dertten oldu. Ah John hayatım görülecek şey doğrusu. Neydi ne oldu. İlk zamanları kendimi cennette seniyordum. Fakat şimdi Allah kahretsin. Her şey bitti. Her şey mahvoldu. (Elini ağzına götürerek) Burama geldi vallahi. Nerde o sessiz

Nakleden: Leylâ BEKEM

mem hayat. Nerde o akşam safaları. İçkiler, mezeler. Fabrikamda işler fena gidiyor. Birader zihnimi tophıyamıyorum ki. Haddin varsa yemek esnasında gazete oku. Sanki büyük bir kabadhat işlemiş gibi hemen kızılca kıyamet kopar. Onu yaparsın suç, bunu yaparsın suç. Sabahtan akşama kadar bir gürültü bir patırtıdır gidiyor. İstakozu çok seviyor diye her Allahın günü istakoz, mayonez yiyoruz. Kavgadan gürlütiden başım çatlıyacakmış gibi ağrıyor. Aspirinsiz yapamaz oldum. Bütün bunlar nereden çıktı biliyor musun? Üç sene, altı hafta sonra doktorun bir karıma tebdilî havaya ihtiyacı olduğunu söylediği için. Anlıyorsunuz ya. Bu böyle devam edemez. Bundan fazlasına tahammülüm kalmadı artık. Sana güveniyorum John. Ne yaparsan yap. Boşanmamızı temin et. Yalvarırım sana.

Kısa bir sükkattan sonra avukat John Frazer,

«Elimden geleni yapmağa gayret edeceğim.

Fabrikatör Herkimer'in yüzü aydınlandı.

«Sana güveniyorum.

Avukat yüzünü ekşitip omuz silkti,

«Evet elimden geleni yapmağa çalışırım. Fakat başka sebepler göster-

mem lâzım. Bunlar kâfi değildir. Nihayet buhranlı bir zamanda düşündüğün şeylerdir bunlar. Boşanmak için sebep olarak bunları gösterilmezsin. Başka deliller ister. Sana yardım edebilmem için elle tutulur deliller göstermelisin. Mister Herkimer'i bir düstencidir aldı.

«Başka sebepler istiyorsun demek.

«Heelbette. Bir hatırlamaya çalış.. İzdıvâç hayatında niçin mesut değildin? Karın seni hiç aldattı mı?

Fabrikatör, «Haberim yok, bilmem» gibilerden mirıldandı.

«Çocuklarınızın yüzünden mi kavgaya ediyordunuz?

«Hic çocuğumuz yok.

«Hım. Karın sana ruhi bakımından fena mi muamele etti?

«Bana mı? Ha ha ha. Sinirli ve acı bir güllüştü bu.

«Müsrif midir?

«Ona on para dahi vermem ki. Avukat kaşlarını çatı.

«Fakat anlaşmazlığınızın bir sebebi var herhalde. Yoksa üç senelik mesut bir ızdıvâç hayatından sonra kalkıp boşanmazdın. Yoksa karın seni bırakıp kaçtı mı?

Fabrikatör hayretle avukatın yüzüne baktı,

«Bırakıp kaçmak mı dedin. Ne münasebet yahu. Bilâkis. Bilâkis. Tam üç sene ve iki hafta sonra kalkıp geri geldi. Başma belâ kesildi. Sen ne zannediyordun...»

GİZLİ VAZİFE !..

SİZE İTİRAF EDECE-
GİM HİÇBİR ŞEY YOK.
ÇOK ŞÜKÜR O ADAM
UZAKTA. SENİ BULA-
CAĞINI VE CEZALAN
DURAGINI SÖYLE

DUNDUN
MUFİRİZ
SİK..

LENA
ACIYA DA.
YANAMADI.

YERE
YIKILDI.
VE O SIRA
DA AĞZINDAN
BİR İSİM
KAÇIRDI.

BOB!

DURDUR.. BUNDAN
ZORLA BİRŞEY
ÖĞRENEMİ.
YECEĞİZ

HİYLE
KULLANA-
LIM.

İKİ KATİL
MÜNAKAŞA
EDEREK
UZAKLAŞIR
KEN LENA
KENDİNE
GELDİ.

UYUYOR.. İYİ..
GERDA DA YOK
MEYDANDA..

ALEN NE OL-
DU ACABA..
BOB NE
DİYECEK
..... BANA?

BENİ ÖLDÜ
SANIYORLAR
GEÇ KALDIM.
GİTMELİYİM
ARTIK..

ALLAHIM.
VA GERDA
BİZİM EVİN
ARASINDA AK
TINDA RIZ
ANERİ
ANAYOLDU.
LAR

KAÇMALIYIM VE DOSTLARI-
MI HABERDAR ETMELİ.
YİM.

ALLAHIM BENİ
İŞİTMESİN-
LER.

LENA KO-
LAYCA SOKAĞA ÇIKTI.

LENA FRITZ'İN
KARANLIKTAKİ KENDİSİ.
Nİ TAKİP ETTİĞİNİN
FARKINDA BİLE DE-
GİLDİ.

BİR
ŞİRİN
GA
OLSAYDI BEN ALENE
KAN VE.
RİRDİM

BİR KADININ TEHLİ-
KEDE OLDUĞUNU
BİLİP BURADA O-
TURMAK
ÇOK KÖTÜ.

HAYRET KURTULDUM.
DİZLERİMDE DE HİÇ
DERMAN YOK.. FAKAT
GİTMELİYİM.

ROZİN BENİ AN-
LAMIYORSUNUZ.

SAATLER
GEÇTİ. LENADAN
SES SEDA ÇIKMADI.
ALEN KÖTÜLEŞİYORDU.

BOB
GİTSE
HEYECAN-
LANIYOR.
DU.

BİZİ KORUYACAK
TEK ADAM-
SINIZ
KALIN

LENAYI BUL-
MAZSAM
BEN ÖLÜ-
RÜM.

TAM
KAPI
ÇALINDIĞI
ZAMAN
BOB
EVİDEN
ÇIKMIŞTI.
ROZİN

ÇOCUKLARI GİZ-
LEDİ VE KAPINI
AÇMAĞA GİTTİ.

ARKASI VAR

MANDRAKE

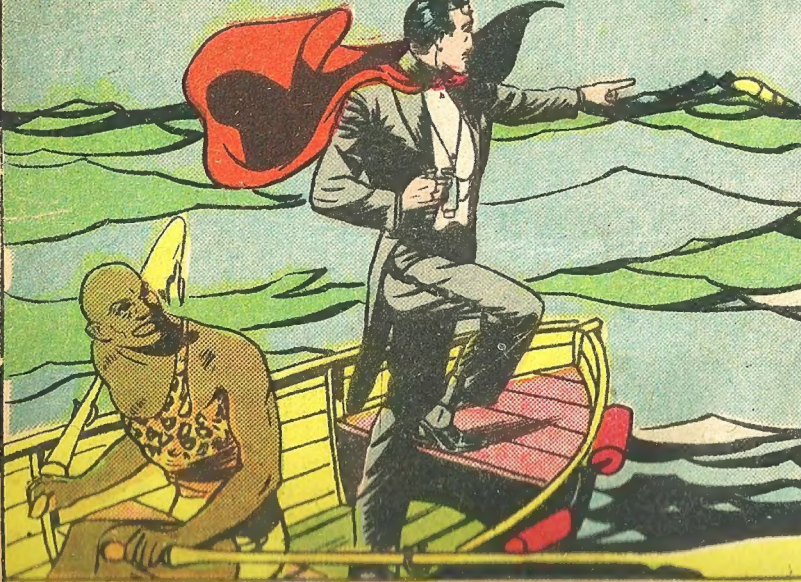
SAL ADAMLARI

NARDA : « SAL BATI. YOR.. MANDRAKE KURTAR BENİ » DİYE BAĞIRDI. MANDRAKE : « ŞİMDİ HERŞEY YOLUNDA » DİYE CEVAP VERDİ.

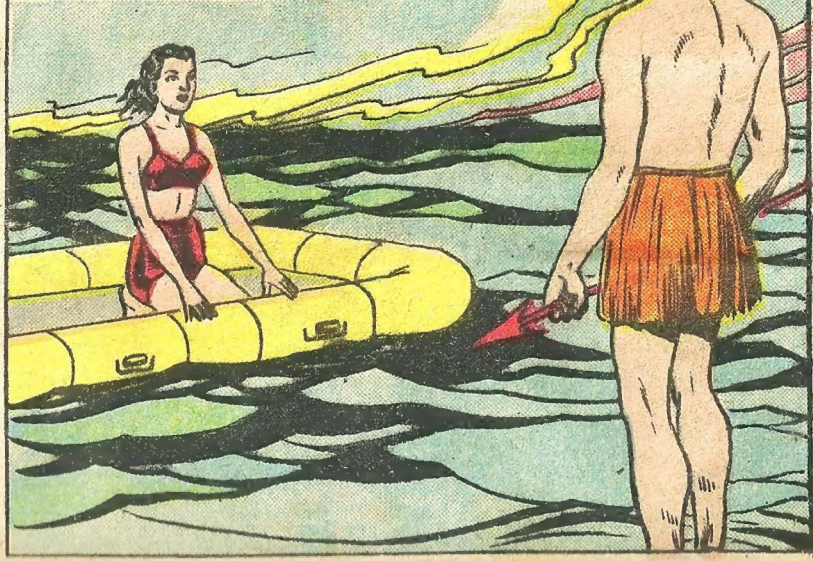
NARDA GÖZLERİNİ AÇTI. KENDİNİ YATTA BULDU. NARDA : « BENİ BULDUNUZ HA ? » DİYE BAĞIRDI. MANDRAKE : « EVET, DEDİ, ŞİMDİ İYİSİN DEĞİL Mİ ? DÜNKÜ FIRTINADA.. »

« .. SALININ İPİ GÖZÜLMÜŞ.. BÜTÜN GECE SENİ ARADIK. ANCAK BU SABAH BULABİLDİK. BAY GİNDİN VE SAYIKLIYORDUN.. ŞİMDİ KENDİNE GELEBİLDİN.... »

« FAKAT MANDRAKE, DİYE NARDA CEVAP VERDİ, BEN HAFTALARCA BURADAN UZAKTA KALDIM. DENİZİN ÜSTÜNDE YÜRÜYEN SAL ADAMLARIYLA YAŞADIM.. »

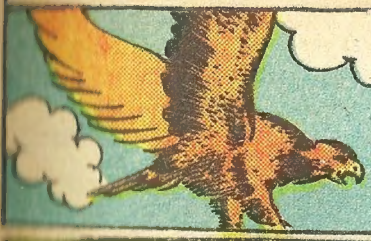
SALI KÖPEK BALIKLARI ALTÜST ETTİ. SONRA BİR FIRTINA PATLADI..

SEVGİLİM SEN YALNIZ BİR GECE KAYBOLDUN...

BÜTÜN BUNLAR RÜYA MI ? YOKSA HAKİKAT MI.. HEPSİ BİR GÜN MÜ ? HIÇ BİR ŞEY HATIRLIYAMIYORUM..

GÖK SÜVARI

BU ARADA
BAYAN AZTİRİD
YÜZÜ SAĞSARI
VE BİTİK
BİR HALDE
GELDİ.

ANNE NE HABER?

BAYAN AZTİRİD GAYET MÜTEESSİR Dİ.
KIZINI KUÇAKLADI VE HEPSİNİ TEKER TE-
KER ANLATTI. YALNIZ ÜBALDO'YU ÖLDÜR-
MEK İÇİN YAPTIĞI TEŞEBBÜSÜ SÖYLEMEDİ.

ANLADIN MI KIZIM? O KENDİSİNİ MARI-
GRİTE KAPTIRMIŞ. BUNU SANA YÜREĞİM
PARÇALANARAK GÖYLÜYORUM. FAKAT SANA
YEMİN EDERİM Kİ BU BÖYLE KOLAYCA BİT-
MEYECEK..

34/1

GAZETESİ YASTIĞININ ALTINA GİZLEMİŞ
OLAN ÖRDÖR BİR ŞEYDEN HABERİ YOK.
MİNE GİBİ DAVRANIR.

İNKARI YOK ANNE.. ÜBALDO BENİ BÖY-
LE AŞIK ETMİŞ KIZIM. LE ALCAKÇA TERK
EDEMEZ..

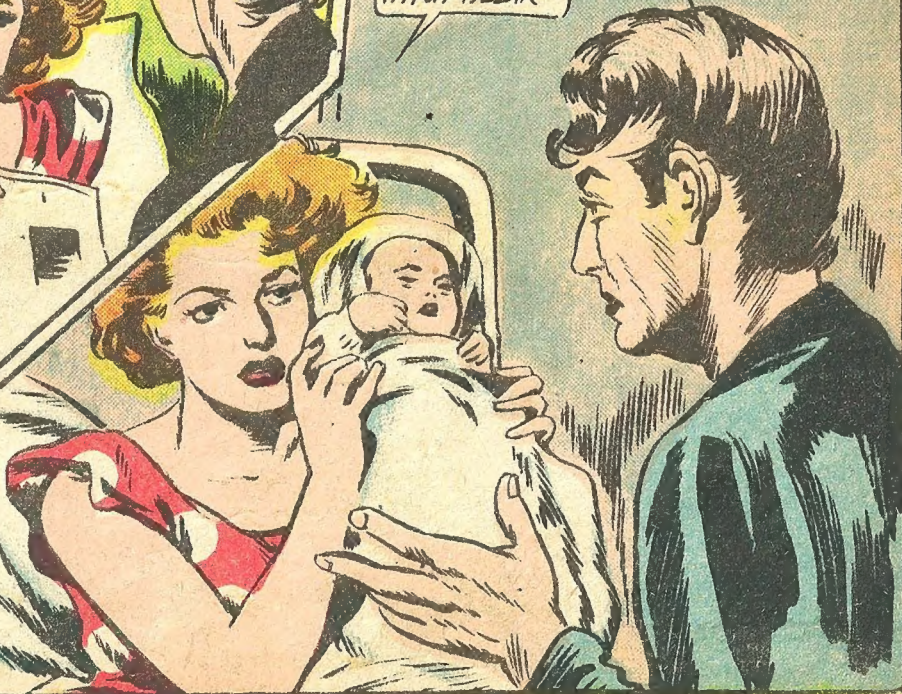
ONU YANLIŞ TANIMIŞSIN
BİLE BÜTÜN GAZETELER
BUNU İSPAT EDİYOR.

BUNDA BİR
YANLIŞLIK VAR.
GÖRECEKSİN
YAKINDA GE-
LECEK..

HEM
AŞIK.. HEM
SERSEM..

KÖTÜMBER
OLMA ANNE
SEN ELEON-
REYE BAKKE.
DE BİRAZ
HAVA ALDIR

ZAVALLI YAVRUCAK..
KEŞİ BU PİS DÜN-
YAYA GÖZÜNÜ HİÇ
AÇMIYAYDI..

NIHAYET
MERASİM
BİTTİ VE
UBALDO
YALNIZ
KALDI.

ŞİMDİ BİR BANYO YAPIP HEMEN
ORDRAYA KOŞAYIM. YEDİ AYDIR
HİÇBİR HABER ALAMADIM. NEDEN
BENİ KARŞILAMADI. YOKSA BAŞINA BİR
FELÂKET Mİ GELDİ?

EYET TAM YEDİ AY OLDU.. FAKAT BENİM
GÜZEL KELEBEĞİM BENİ UNUTAMAZ. MU-
HAKKAK BUNDA BİR İŞ VAR.

34/2

OTOMOBİLİ
SON SÜRATLE
SÜRDÜ. HATTA
YOLDA KENDİ
SİNDEN BAH-
SEDEN GAZE-
TELERDEN
ALMAK İÇİN
BİLE BİR AN
OTOMOBİLİNİ
DURDURMADI.

İKİNCİ TABİ..
GÖKSÜVARIYI
YAZIYOR..

BUNLARI ORDRA YLA SE-
VİŞİRKEN OKURUZ..

KİMSELER YOK.. AMAN.
ALLAHIM NE DUYUYOR!

ORDRANIN
EVİNİN KAPİ-
SİNİ RİLİTLİ
BULDU.

BU SIRADA
KULAGINA
KÖPEĞİN
HAVLAMASI
GELDİ.

TEKSASIN SESİ..
ÖYLEYSE ORDRA
KOMŞUDA.. FAKAT
KAPİYİ NEDEN Rİ-
LİTLEMİŞLER BÖYLE.

KOMŞU EVE
İLERLERKEN
UBALDONUN
KALBİ TIT-
REDİ.

GÜNAYDIN BAYAN.
BEN UBALDO'YUM
ORDRA BURADA.
MI?

HAYIR EFENDİM. BİR AK-
ŞAM ANI OLARAK HARE-
KET ETTİLER. TEK-
SAS'I BANA BIRAKTI-
LAR..

104/2

ARŞİV

Sırat Köprüsü

Yazan: KEMALETTİN TUĞCU
Aşk ve Macera Romanı: 15

Mollabey âdeta morardı. Bağarak:

— Ne söylüyorsun? dedi. Ben mına evlâdım gözüyle bakıyorum. Beni bir baba gibi sevdim. Çünkü hakikaten mert yürekli bir kızsın. Elin kaltaklarına binlerce lira atıyorum. Senin gibi masum bir kıza bir hediye almışım, çok mu?

— Hakikaten insanca ve babaca bir sevginiz varsa beni bu çirkefin kendin kurtarın, dedim.

Ağlamağa başlamıştım. O ayağa kalkarak:

— Her şey düzelecek Emel Hanım, dedi. Pek yakında her şey düzelecek. Göreceksin neler yapacağım. Sen bana belki de hayatımı kazandırdın. Bana verilen ilaçların bir kısmını İstanbul'da tahlil ettirdim. Dediklerin tamamıyla doğru. Fakat Selimi bir zaman için daha çokta tutmağa mecburum. Bir işim var Obitsin.

— Oğlarken de ısrar etti:

Evlâdım, benim sende gözüm çok. Ben seni gelin olarak getirdim. Allah şahidim olsun doğru söylüyorsun. Kırma beni. Tak şunu bileğ-

— Nihayet bey bin liradan aşağıya düşen bir bileziği kim reddedebilir. Havle bir hediyeye bütün elimi vermiş kızlar bulunmaz. Bu bileziği koluma takacağım, dedi. O gayet memnundu:

— Mollabey kupalı oturma, dedi. Benim için bir kupa yan bakan bir kupa tokadı, bas kurşunu. Benim için her şeyden kurtarıyorum. Benim için her şeyden önce Adnanı yatacağım.

Mollabey daha önce bir iş yaptı. Ertesi sabah erken kalktı. Mollabey ben salona götürdü. Mollabey köşkün içinde insanı şaşırtan bir salondan geçtik. Çok geniş ve çok güzel döşenmiş bir salondan geçtik. İçeriye girdiğimiz zaman Mollabey hanımı, doktoru ve Mollabey'i gördük.

Mollabey azametini takınmış, bir kupa oturuyordu. Beni görünce: Emel Hanım, dedi. Siz akıllı ve doğru düşünceli bir kızsınız. Benim için bir hata yapmaktan beni kurtarıyorsunuz ve fikrinizi serbestçe söyleyebilirsiniz. Bu iki hain adamın elini alacağa burada mahkeme edeceğiz.

Bu şımarık ve dik kafalı zengin adamın biraz gülüncü. İlk olarak kendisi bağıra bağıra şunları söyledi:

— Bu kaltaban herif benim ağabeyimin oğludur. Kendisini Avrupa'da okuttum. Adam ettim. Kendisine bol para verdim. Yanıma aldım. Bu lira cep harçlığı alıyor. Daha fazla avantajları da var. Bu kariya önce, İstanbul'da bir barda çalışıyordu. Şunun bunun elinde kalıyor, birkaç lira için kırıyor. Benim için büyük bir paraya sahip olan bir insan böyle bir mertebeye buluncu biraz da kendi nefisine hizmet eder. Bu erkekliğin şanıdır. Beni dışarıdan suçlu görürler. Fakat karım almış yaşındadır. Dün gece elini, eteğini çekmiş. Namazını niyazında. Bende daha hayatımda her şeyi sönmü. Kadın böyle oldu. Ben de mi şimdi ahret işiyle uğraşayım. Benim emektar karım ve oğlumun anası olduğu için kendisine bol para verdim. Rahatlığına emin ettim. Onun adına çeşme

yaptırdım. O memnun, ben memnun. Bu işler bitince hoşuma giden bu kariyı buraya getirdim. Kulağımı da baktım. Al sana para, dedim. Benim keyfime hizmet edeceksin. Ömründe görmediği, aklına getirmediği rahata kavuştu.

Mollabey böyle bir giriş yaptıktan sonra:

— Emel Hanım, dedi. Son zamanlarda olup biten işleri inceledim. Bu iki alçağın bana ihanet ettiklerini anladım. Ortaya koyduğum deliller karşısında söyleyecek söz bulamadılar. Suçu birbirlerine

aramazsa ben de sürüklendiğim kötü mesleğim içinde geçim kaygı-sundayım. Nihayet karşına ihtiyar bir zengin çıktığı. Para teklif etti. Kendisine münhasır kalacağım. Kabul ettim. Buraya geldim. Bir aşktan bahsedemem. Para ile tutulmuş bir insandım. İşime geldiği kadar kalacağım. Fakat bu hayata bir müdahale oldu. Sizin bulunmadığınız bir gece gözlerimi açtığım zaman yanımda Selimi gördüm. Amcasının hizmetinde bulunduğumu düşünmeden bana bir uyku ilacı çirmiş ve uykumdan istifade et-

Be-yefendiye anlattım. Bu sadakati-me mukabil büyük hakaretler görüyorum.

Mollabey yeğenine dönerek:

— Sen de söyle katır, dedi.

Selim Avrupada okumuş, doktor olarak çıkmış olgun yaşta bir erkekti. Böyle ağır bir hakarete uğramak onu yerlere geçirmeliydi. Fakat sadece dişlerini sıkı ve kendi hesabına şöyle anlattı:

— Ben nihayet bir erkeğim. Arasıra gizlice içerim. Zaten içkiye, sefahate alışık olan bu sırnaşık kadın benim aile duygularımı da çiğnedi. Amcamın bulunmadığı ve benim sarhoş olduğum bir sırada bana yaranmanın yolunu buldu. Nihayet bekâr bir insanın bir orta malı kadınla düşüp kalkması bir suç değildir. Hırsızlık meselesine gelince, verdiğim müşil amcamı bir paraliziden kurtarmak için verilmiştir. Ben yalnız bir damla uykuyu ilacı ile kendisinin güzel uyuymasını temin etmek istedim. O üç damla vermiş ve kasanın anahtarını alarak kasadan mühim bir para kaldırmış. Sonradan meydana çıkacağını anlayınca bana hakikati anlattı. Kendisine yardım etmezsem aramızdaki münasebetleri amcam söylemekle beni tehdit etti. Bunun üzerine yirmi beş bin lira-lık iki demeti Emel hanımın daire-sindeki mutfağa sakladım. Bu para bulunmayınca o vaziyetin gittikçe çürüdüğünü gördü ve yaranmak için amcamı bazı şeyler anlattı. Benim sözüm bundan ibaret.

Selimin ortaya söylediği bu sözlerden sonra derin bir sükût hasıl oldu. Mollabey pek hiddetliydi. İhanet ve hırsızlık tesbit edilmişti. İkisini birden köşkten kovması gerekirdi. Fakat sadece kadına döner-

— Sizin hemen yola çıkmanız lâzım, dedi. Bugüne kadar verdiğim tahsisatı yemediniz. Epeyce bir paranız var. Bin lira da yol parası veriyorum. Yarım saate kadar yola çıkmalısınız.

Bana da dönerek sordu:

— Bu kararıma ne diyorsunuz? dedi.

— Dürdane hanımın bir şikâyeti olmasa gerek, dedim.

Kadın belki memnundu. Fakat bütün nefretiyle doktora bakıyordu. Mollabey onu işaretle salondan çıkarmak istediği zaman:

— Son bir söz söylememe müsaade ediniz, dedi. Bu adam oğlunuza kokaine alıştırmıştır. Onu böylece öldürmek ve siz varissiz olarak ölünce kardeşinize kalacak olan servetten istifade etmek istiyor. Onun tuttuğu yol budur. Çam ağaçlarına çıkarak Emel hanıma bıçak savuran kendisidir. Bunda muvaffak olamayınca bağı ve korucularını kandırdı. Emel hanımı kaçıracaktı. Köşkün içindeki kadınların bir kısmı, korucuların çoğu onun emrindedir. Cezasız bırakılan bu adamın bu kötü niyetleri er, geç bir netice verecektir. Allaha ısmarladık.

Dürdane çıkarken bana döndü ve:

— Sizin kadar temiz bir kız ol-saydım elinizi sıkardım Emel hanım, dedi. Allah sizi bu adamın şerrinden korusun.

(Arkası var

— Her şey düzelecek Emel Hanım dedi.

yüklediler. Şimdi, burada, bir de sizin karşınızda müdafaalarını yap-sınlar. Söyle bakalım bar sürüttü.

Dürdane Hanım dişlerini sıkı. Fakat bu şımarık adamın mukad-deratını elinde tuttuğunu bildiği için hakaretleri hazmediyordu. Belki de bir şeyler kopartmak ümidin-deydi.

— Karşınızda aldatılmış bir kız var, dedi. Beni o bara düşüren ma-sum bir kızın safiyetinden istifade eden ve nihayet onu evinden kov-duran erkeklerdir. Beni düşürdüler. Artık devam etmek mecburiye-tindeydim.

Mollabey:

— Lâfı uzatma, dedi.

Ben itiraz ettim:

— Beyefendi, bırakınız kendisini istediği gibi müdafa etsin. Burası bir mahkeme salonu değil. Fakat ortada bir hak vardır.

Dürdane bana birden dolan göz-le baktı ve:

— Zavallı ben, dedi. Beni ifgal edenin hayali hâlâ gözlerimde ve sevgisi hâlâ kalbimdedir. Buna rağmen kendi içime çekildim. Hayatımla ilgisi olmayan bir içim vardır. Aldatılmış terkedilmiş bir zavallılık hali. Düşüp kalktığım erkekler kalbime asla tesir etmemiştir. Bir doktor bir hastanın evinden çıkın-ca nasıl oradaki ıstırapları unuttur, bir işçi yaptığı işi bir daha nasıl

mişti.

Selim şiddetle haykırdı:

— Katiyen yalan.

Mollabey gözlerini testekerlek açarak:

— Sus köpek, dedi.

Doktor bir köpek gibi sustu. Dürdane devam etti:

— Bunu söyleseydim derhal ka-pıdarı edilirdim. Sesimi çıkart-madım. Daha sonra o bana evlen-mekten, hayranlıktan dem vurdu. Binde bir ihtimal de olsa evlenmek ve bu sonu gelmeyecek hayattan sıyrılmak benim için bir fırsattı. Onun emellerine baş iddim. Münasebetimiz devam etti. Nihayet, son zamanlarda mühim bir para çalma-yı teklif etti. Kabul etmedim. İsrar etti. Vaziyetimizin büyük bir tehli-ke içinde olduğunu anlattı. Her şeyi kendisi yapacaktı. Mollabeyi te-davi ediyordu. Onun kuvvetli bir işhale yakalattı. Sonra da uzun za-man uyuması için kahvesine bir şeyler koydurttu. Anahtarı alan be-nim. Fakat kasayı açıp parayı alan ve bunun bir miktarını Emel Hanı-mın dairesindeki mutfağa saklayan kendisidir. Bu para bulunmadı ama onun parayı oraya koyduğu da ma-lûm değil. Hem beni ortaya vermek, hem de bu mühim parayı da elinde tutmak istiyordu. Son zamanlarda onun Emel Hanıma da satışı-ğını ve kendisini de elde etmeğe uğraş-tığını görünce ben bütün bunları

SU ARKAMIZDAN SALYAN. GÖZ GİBİ GELENLERİN ŞERE... FINE.. GELDİKLERİNDE DİŞLE RİNE GÖRE EKMEK BULACAK LAR. SEN ROLÜNÜ YAPABI LECEK MİSİN?

ÖĞRE TİRSİN

SONRA AMİRALE OY. NİYACAĞIMIZ OYUNU BİR DÜŞÜN HELE... ONU İSPANYA KRALLIĞINA HABER VERE. ÇEĞİM. ELİMDE HER TÜRÜ DELAİL VAR..

TABİİ ON. DAN KUR. TULUNCAYA KADAR BİZE "DUR DİNLEN" YOK..

BİR KÖŞEYE SİNMİŞ OLAN NİBİYE BÜTÜN BU KONUŞULANLARI İŞİT. YA..? DEMEK ÖYLE HA.. Tİ. GÖRÜŞÜRÜZ..

ADALAR KRALİÇESİ

KRALİÇANIN GEMİSİ LİMANA GİRDİ ÜÇ PARE TOP ATINIZ.. BÜ AMİRAL TA. RAFINDAN GÖNDERİLDİĞİMİZE İŞARETTİR.

AZ SONRA KARAYA..

ÇIKTILAR. ELBİSESİ AMİRALINKİ NE BENZİYEN BİRİ KRALİÇANIN ELİNİ ÖPTÜ. BURADA BİR DEĞİŞİKLİK YOK EFENDİM..

KADIN NASIL?

SON ZAMANLARDA ÇOK ASABİYDİ. FAKAT ŞİMDİ SAKİNLEŞTİ.

BİR AN EVEL GÖRMEĞE CAN ATIYORUM..

SÖZLERİME DİKKAT ET JOFRE. KULEDEN ÇIKACAK OLAN KADININ ÜZERİNDE BENİM ELBİSELERİM OLACAK.. FAKAT O KADIN BEN OLMUYACAĞIM. SEN ONU GEMİYE GÖTÜRÜR GİBİ YAPACAKSIN. KİMSEYLE KONUŞMIYACAK.. SONRA İÇİBİNA BAKACAKSIN..

BEN Mİ BİR KADINI ÖLDÜRECEĞİM?

BUNU YAPMAN LÂZİM..

PEKİ SENİNLE NE ZAMAN KONUŞACAĞIZ?

KULEDEN KRALLIK KOLLUNDA ÇIKTIĞIM ZAMAN.. BENİ HAKIKİ KARISI SANACAK..

SEN ÇOK KUR. NAZSIN..

SENİN ATMACARE İS KADAR DEĞİL.

ESKİ MUŞAMBA

Yazan: M. YAMAN

Korka korka bir çay içmek için trenin restoranına girmişti. Oturacak yer ararken birisi seslendi.

— Ahmet...

Döndü. Eski mektep arkadaşı ve gençlik sırdaşı Sermet. Biraz fevriyane ve yanına sokuldu:

— Ne tarafa?

— Ben Ankaraya, ya sen?

— Ben de. Ne iyi, beraber yolculuk ederiz. Eee, otur bakalım.

(Ahmet sıklıdı)

— Vallahi, dedi. Sıkılıyorum. Restoran kim, biz kim? Bir çay içtim, dedim. Malum ya biz üçüncü sınıf yolcuları buralara yavaşlarız. Gel gelelim bütün gece uykuus kaldıktan sonra bir çayı insanın eği çekiyor.

— Oturdu. Pencerenin önünde başbaşa verdiler. Birer sigara yaktılar:

— Eee, söyle bakalım Sermetçisi. Bahan nasıl, annen nasıl, kız kardeşini evlendirdin mi? Süleyman güldüğün vak mı? Ha, senin mahut muşamba, onun da hatırları so-

— Sermet gülmeğe başlamıştı. Kâh kahkahalar, kâh gözleri dalarak i-

Eski muşambaya gelince, den-

— Eee, sorma. Onu yine böyle bir

Vah vah. Doğrusu sana çok

Hayır, verdim. Dur bak anla-

O muşambayı yokluktan, se-

bir kıs gelince yine sandık o-

girişiyor, onu astığım yerden

artıma geçiriyordum. Ne ya-

o fakirlik. Her yaza çıkışta da

kandırıp atar, "Şu musibeti bir

arkama koymam," derdim.

de, yağmurlu günlerde sokağa

aram, güneş de açıverirse lâstik

kokardı. Etrafımdakileri de

atıyordum. Bir gazinoya filân

erken, misafirliğe giderken kapı-

önünde çıkartır, içeriye öyle

vardım. Her ne ise. İşte iki yıl

Ha bak biz görüşmeliyeli

da kaldılar. Kalkıp kızı yerimi verdim. Biraz hastaymış. Adam çok memnun oldu. Uzatmışım Ankara'ya geldik. Öyle bir yağmur yağıyor ki trenden çıkmağa imkân yok. Peronun yanlarından fena halde kamçılıyor. Soğuk dersene caba. Adam sıkıntısından deli olacaktı. Sağa, sola baş vurdu:

— Allah rızası için iyi kötü bir palto, bir muşamba yok mu çocuğa giydireyim.

Kim kulak asar? Ana, baba gü-

— Ben ezile büzüle teklif ettim:

— İşe yarar bir şey değil ama küçük hanımı ıslatmaz.

Kıza mahut muşambayı giydirdi. Etekleri yerde sürünüyor, cebi yırtık, ötesinden berisinden takıntıları müsellese gibi açık. Fakat kim bakıyor, dedim a tufan. Adamcağız muşambayı giydirince kuru bir te-

şekkürle çıkıp gitti. Ben de bizim emektarı başımdan savmış oldum. Aradan günler geçti. İstanbul döndüm. Bana yabancı bir mektup var. Adam şöyle yazıyor:

"Sermet bey, telâşından adresinizi alamamış, size hakkıyla teşekkür edememişim. Bereket muşambamın cebinde size yazılmış bir mektubun zarfını buldum. İçerisine nane şekeri konmuş. Onun üzerine bu mektubu yazdım. Bize yaptığınız iyilik çok büyük. Kızım Nevinde za-fiyet vardı. Onun için Ankaraya götürüyordum. Eğer o yağmura ıslansaymış, Allah vermesin verme çevirecek, en aşağı zatülcenp yapacakmış. Doktorlar söyledi. İşte bu yüzden biz biricik kızımızı korkunç bir hastalıktan kurtarmış olduğunuzu inanıyoruz. Sizi ailemiz arasında görmekten pek memnun

kalacağız. Bir yolunuz düşerse Polatlıya geliniz. İstasyondan beni Zati Bey diye sorunuz. Bukadarı yeter."

Mektupta bir de İş Bankasına yazılmış beş yüz liralık bir çek vardı. Gözlerim fincan gibi açıldı. Es-

(Arkası 14. sayfada)

93 Viktor Hügonun BÜYÜK ROMANI

1

SENE
1792

YAKA FRAN-
SADA PA-
RİSTE GE-
ÇER

PARİSTEN GE-
TİRİLMİŞ BİR BRE-TANYA TABURU "SAUDRAİE" VE
ASTİLLE ORMANININ HER YERİNİ TARİYARAK İLER-
LİYORLARDI. ORMAN KORKUNÇTU.

SIVİL HARP BU ORMANDA BAŞ-
LAMIS "VE" KORKUNÇ CİNAYET-
LER İŞLENMİŞTİ.

ASKERLER BİRBİR İHTİMAN-
İLE İLERLİYORLARDI. HER AN
BASKINA UĞRAMAK İHTİMALİ
VARDI.

HEPSİ HEPSİ OTUZ ASKERDİ
BAŞLARINDA BİR ÇAVUŞ VARDI.
TERMİL TAKIMI DA BERABER
YÜRÜYÖRDÜ.

BİRDEN DURDULAR.
ÇALILAR OYNAMIŞ VE
BİR İSLİK SESİ İŞİ-
TİLMİŞTİ

BİR DAKİKA GEÇMEDEN ÇA-
LILARIN OYNAYAN KİSMİ NAM-
LILARLA ÇEVİRİLDİ. ELLER
TETİKTEYDİ. ÇAVUŞ TAM

"...«ATEŞ!» DİYE EMİR VERECE-
Ğİ SIRADA ÇALILIGIN İÇİNİ GÖZ-
LİYEN ERLERDEN BİRİ..

ATEŞ ET.
MEYİN..

ASKERLER BU KADIN ERİN
ARKASINDAN GİTTİLER. ÇALI-
LARIN ARASINDA BİRİ VARDI.

BU ÇOCUĞUNU EMLİREN BİR
KADINDI. DİZİNDE DE DAHA
İKİ TANESİ YATIYORDU. AS-
KERLERİN AZ KALSIN ÖLDÜRE-
CEKLERİ BU KADINDI.

BURADA NE
YAPIYORSU-
NUZ. AZ KAL-
SIN GİDİYAR-
DUNUZ.

ARKASI VAR

BİRKAÇ SAAT
GEÇTİ. KAMPTA
ESİR EDİLEN BÜ-
TÜN KORSANLAR KUR-
TARILMIŞLARDI.

KORSANLAR KRALI

no:74

KORMORAN ETTİN BİR İYİLİK ÜR-
KÜTTÜĞÜN KURBAĞAYA DEĞSİN.
BİZİ MORİS ADALARINA GÖTÜR..

GÖTÜRÜRÜM HELESEN..
YALNIZ BİRİNİ DAHA KUR.
TARA ÇAŞIZ.

TAM BU SIRA
DA LAKON-
KASADAN
BİR HABERİ
GELDİ.

VİLLER ADIN.
DA BİR KADIN
GELDİ. SİZİNLE
GÖRÜŞMEK İSTİ-
YOR..

VİLLERİ BUGÜN A-
SACAKLAR KAPTAN..

KORSANLAR VİLLERİ
KURTARMAK İÇİN AT-
LARINA ATLADILAR.
FAKAT BOMBAY
12 KİLOMETRE UZAK
TAYDI.

ACABA YETİŞEBİLECEK-
LER MİYDİ?

ARKASI VAR

FAYDALI İNANIS (5. sayfadan devam)

Ross! Biraz önce Scotland Yard'dan bu paketin içinde, açılır açılmaz in-tilak edecek şekilde hazırlanmış bir bomba bulunduğunu öğrendim..

Birkaç dakika sonra da Bolsom, ağız ağıza su dolu bir kovanın içinde bombayı patlatıyordu. Alında biriken terleri mendiliyle kurulu-arak Amirale döndü ve: «Eğer pa-keti açsaydınız hepimiz mahvolacak-tık, Sir Ross, dedi. Tehlikeyi çok ucuz atlattık doğrusu...»

Amiral güldü: «İpi okadar sıkı bağlamışlardı ki, tam yarım saat uğraştığım halde bir düğümünü bile çözmemiştim. Parmaklarım ihti-yarıktan hassasiyetini kaybetmiş herhalde...»

«Hayatınızı o parmaklara borcu-lusunuz. Amiralim!» diye cevap be-ren müfettişin gözleri birdenbire masanın üzerindeki ince bıçağa takı-lıyordu.

Merakla: «Peki ama, paketi niçin bununla açmadınız?» diye sordu.

Sir Ross gevrek bir kahkaha a-tarak: «Çok iyi bir müfettişsin, Bolsom ama, dedi. Daha bilmediğin çok şey var. Hayatımı parmakları-ma değil, mesleğime borçluyum, azizim. Bizim memleketin denizci-leri arasında çok insanlar şu itikadı-nı da bilgi kolleksitonuna eklersen iyi edersin. Hakiki bir bahriyeli, başına bir felâket gelmesini istemi-yorsa, hiçbir ipi bıçakla kesmeme-lidir...»

ESKİ MUŞAMBA

(13. sayfadan devam)

ki müşambanın getirdiği bu mükâ-fat beni ağlamaklı etti. Atladım trene. İndim Polatlıda. Sordum. A-dam pek maruf. Çiftlik sahibi. Hem de büyük müteahhitlerden. Birisi musallat oldu. Peşimi bırakmaz. Mu-ğer adamlarındanmış. Bir otomobil bindirdi. Kasabanın dışındaki çift-liğe vardık. Bir izzet, bir ikram. A-tık beni oturtacak yer bulamıyor-lar. Ertesi sabah gitmeğe kalktım. Bırakan kim? Zati Bey musallat ol-du. Tamam bir hafta kaldım. Ber-keket verdiği para ile kılık kıyafet yoluna koymuştum. Eh, boy bos da yerinde. Son akşam Zati bey henüz bir iş bulamadığını, birkaç yerde haber beklediğini öğrendi. Yanın-da çalışmayı teklif etti. Kim kabu-etmez? İstanbul, Polatlı, Ankara a-rasında mekik dokumağa, iş takibi-ne başladım.

Bir müddet sonra bana kızın vermeği teklif etti. Derhal kabu-ettim.

Sermet içini çekti:

— Çok memnunum Ahmetçi-ğim, dedi. Allah hepsinden razı ol-sun. Çok memnunum. Karıma bi-türlü doyamıyorum. Bal, şeker kaymak, nazik, temiz, bir içim su. Beni de çok seviyor. Ah şu eski müşambacığım, ah emektarım be-nim. İki yakamı bir araya getirdi, beni bahtiyarlar arasına kattı. Ö-y-le bir müşambanın darısı dostlar ba-şına.

BİN BİR ROMAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar

hikâye ve roman mecmuası

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ

Ankara cad. No: 36 - İstanbul

ABONE: Yıllığı (50 sayı) 12 lira

6 aylığı (25 sayı) 6 lira

Sahibi: TAHSİN DEMİRAY

Yazı işlerini fiilen idare eden

CELAL DEMİRAY

Basıldığı yer: TÜRKİYE BASİMEYİ

Kalb Kalbe Karşıdır!

20

HAKİKATTE
MAHKEMEYE
TEKRAR BA
KILMA KEY
FİYETİ VİOL
Tİ ÇOK UZU
TUR. ERTESE
SABAH ME
SELEYİ DER
NAL KARDE
ŞİNE AÇAR.
BU GİBİ KA
RİŞİK HER
İSTE PARMA
KI OLAN
ABAYEYSİ
ONUN TOS
KIN KDER
VE "SEN
HESELEYİ
BANA BIRAK
DER."

CORC VIOLETİN KARDEŞİYLE KONUŞMAĞA
GİTTİĞİ ZAMAN...

Davanın Tekrar bakıl-
ması mı? Zaten ben-
de bunu istiyordum.
Zavallı hiç yoktan
lekelendi bunu temiz-
lemegi okadar istiyor-
dum ki...

Bu sizin için birşeref-
tir. Hem sonra eğer
Davayı burada açtır-
mağa muvaffak olursak
siz de beraat edersiniz
sanırım. Galiye me-
safe ile de kabahat-
ler hafiflermiş.

Fakat İtalyadan
Amerikaya bu
çok uzlu olur.

Siz bununla meşgul ol-
mayın. Masraflar bana ait.
Söyleyin bana bu işi bir
kanun adamına tevdi
etmeme razı mısınız?

Pek âla.
Ona Müracaat
ederim!

Size benim avukatıma
Müracaat etmenizi tavsiye ede-
rim. Otuz yedinci caddede
Avukat Herbert Uber. O beni
ve kardeşimi tanır...

AZ SONRA...

Bu delikanlıyı pek
gözüm tutmadı. Öyle bir
Kız kardese karşı bu
kadar lâkayt!
Ade ta işin alayın-
daymış gibi bir
hali vardı...

CORC BU DÜŞÜNCELERLE AVUKATIN YANINA GİTTİ...

Mister Ferraski Anlatık! Ben hemen
bugün İtalyan adliye Vekâletinden
dava dosyasını isterim.
Yalnız bu iş bir hayli uzayacaktır sa-
nırım...

Kabul. Yeterki
bu iş halledilsin.

Lütfen sayfayı çeviriniz

104/1

AKŞAM ÜZERİNE DOĞRU AVUKATI
GÖRMEĞE VIOLET GELİR.

BİNBİR ROMAN

Hello Uber.
Beni tanıdınız-
m?

Tabii tanıdım. Meduse bari
hadisesinden daha bana
200 Dolar borcunuz var.
Şimdi söyleyin bana Ne-
dir bu mühendis Ferraski
Yani Corc işi P Peter.
Telefonda bir az anlattı
ama...

Azizim Uber iş siade bitecek.
Ferraskiye kardeşim Peterin
işlediği bir hırsızlık yüzünden
üç ay hapis yattığını söyledim.
Oda bu davanın yeniden bakılma-
sını ve meselenin aydınlanmasını
istiyor.

Yani ateşe elimi sokup
kestaneyi benim çıkar-
mamı istiyorsunuz. Pe-
ki yapalım ama masrafı
kim ödiye-
cek.

KOCAM OLDUKTAN SONRA
CORC ödeyecek Sırtma
Uber ben onu hakikaten
Seviyorum.

Olagan şeyler. Benim
ipnotizmaçı bir arka-
daşım vardı. Güzel
bir kıızı uyutayım
derken kendi uyu-
ya kaldı. Sakın ha
buda öyle birşey
olmasın?

Belki! Fakat nasıl olduğunu
Bende pek bilmiyorum. Bildi-
ğim yegane
şey beni
sevmesi
dir...

Her ne ise. Siz faydeli
şeyleri bir araya getir-
mesini bilmissiniz.
Bu ferraski iyi ka-
nivor galibet!

Uber bu davanın tekrar
Bakılma işi mümkün olduğu
Kadar uzayacak...

Bu hiç te zor bir şey değil.
Zaten kendili-
ğinden olacak.

Ve Corca be-
nim S.Roma Gazinosun-
daki vakama dair hiç bir
vesika Göstemiyecek-
siniz.

Tabii!
Hem son-
ra ben de
öyle bir ilaç
varkı vesikalari
istediğim gibi si-
ler. ve tanzim ed-
rim.

Arkası var